



EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.11.2016
COM(2016) 761 final

2016/0376 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 399 final}
{SWD(2016) 401 final}
{SWD(2016) 402 final}
{SWD(2016) 403 final}
{SWD(2016) 404 final}
{SWD(2016) 405 final}
{SWD(2016) 406 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Klíčovým prvkem energetické unie je zásada „energetická účinnost v první řadě“, kterou tento návrh uvádí do praxe. Nejlevnější, nejčistější a nejbezpečnější energie je energie, která není vůbec používána. Energetická účinnost musí být chápána jako zdroj energie sám o sobě. Je jedním z nákladově nejefektivnějších způsobů, jak podpořit přechod na nízkouhlíkové hospodářství a vytvořit příležitosti pro růst, zaměstnanost a investice.

Unijní právní rámec byl vytvořen s ohledem na cíl zvýšit do roku 2020 energetickou účinnost o 20 % a nyní musí být v souvislosti s výhledem do roku 2030 znovu nastaven, a to v návaznosti na dohodu Evropské rady z roku 2014, podle níž má být cíl zvýšit energetickou účinnost do roku 2030 nejméně o 27 % do roku 2020 přezkoumán s ohledem na možné zvýšení o 30 %, přičemž Evropský parlament ve svém usnesení vyzval, aby byl stanoven závazný cíl ve výši 40 %.

Tento návrh stanoví závazný cíl energetické účinnosti na úrovni EU pro rok 2030 ve výši 30 %. Tím členským státům a investorům poskytne dlouhodobou perspektivu pro plánování jejich politik a investic a pro přizpůsobení jejich strategií energetické účinnosti. Tento cíl, který vychází ze specializovaných politik na úrovni EU a na vnitrostátní a regionální úrovni, přinese Evropě četné rozsáhlé výhody. Tento cíl představuje snížení konečné spotřeby energie o 17 % ve srovnání s rokem 2005. Zvýší hospodářský růst, což povede k růstu HDP o přibližně 0,4 % (70 miliard EUR). Větší energetická účinnost pomůže evropským společnostem zvýšit jejich konkurenceschopnost udržením nízkých nákladů, přičemž se očekává, že ceny elektřiny pro domácnosti a průmysl se sníží z průměrných 161 na 157 EUR/MWh. Dojde k vytvoření místních obchodních příležitostí a pracovních míst, kdy se odhaduje, že do roku 2030 vznikne ve všech odvětvích 400 000 dodatečných pracovních míst, zejména v odvětví stavebnictví, a současně se zvýší poptávka po kvalifikované pracovní síle. Největším samostatným spotřebitelem energie v Evropě jsou budovy, které spotřebovávají 40 % koncové energie, tudíž cíl energetické účinnosti na úrovni 30 % má v tomto odvětví velký potenciál. Náklady na omezování znečištění a poškození zdraví by měly být sníženy o 4,5–8,3 miliardy EUR a snížením dovozu plynu o 12 % v roce 20130 by měla být zvýšena energetická bezpečnost.

Podle směrnice o energetické účinnosti musí členské státy zajistit, aby dodavatelé a distributoři energie zvýšili své energetické úspory o 1,5 % ročně. Jedná se o klíčový prvek rámce EU v oblasti energetické účinnosti, který je prováděn prostřednictvím speciálních režimů povinností a alternativních opatření. Bylo prokázáno, že má silný motivační účinek přinášet úspory energie u konečného uživatele, přitahovat soukromé investice v oblasti energetické účinnosti a podporovat vznik nových hráčů na trhu. Vytváří politické úsilí o energetickou účinnost a současně zvyšuje míru renovace budov a využívání energeticky účinných spotřebičů a technik. Je klíčovou politikou pro uvolnění potřebných soukromých investic a obchodních příležitostí pro podniky EU po roce 2020 a dále, zejména pro malé a střední podniky.

Návrh proto prodlužuje povinnosti v oblasti úspory energie na období po roce 2020, přičemž zachovává míru ve výši 1,5 % a možnost používat jak stávající systémy závazků v oblasti energetické účinnosti, tak alternativní opatření. Tím je plně zachována stávající flexibilita členských států, pokud jde o způsob provádění úspor, a to v souladu s jejich politickým

prostředím a tržními podmínkami. Toto ustanovení má zásadní význam pro cíle Unie v oblasti energetiky a klimatu, protože se očekává, že přibližně polovina dodatečných úspor, které jsou potřebné k dosažení 30 % cíle energetické účinnosti v roce 2030, bude pocházet z jeho prodloužení na období po roce 2020.

Za účelem dalšího posílení postavení spotřebitelů jakožto klíčových hráčů na trhu s energií Komise navrhuje zlepšit poskytování informací o spotřebě tepla a chlazení a posílit práva spotřebitelů v oblasti měření a vyúčtování tepelné energie, zejména pro lidi žijící v bytových domech. Pro zvýšení četnosti informací se zavádí povinnost, aby měřiče tepla byly dálkově odečitatelné.

Návrh posiluje sociální aspekty energetické účinnosti tím, že vyžaduje, že je při tvorbě systémů závazků v oblasti energetické účinnosti a alternativních opatření je nutné zohlednit energetickou chudobu. Pro nejohroženější spotřebitele bude významným přínosem také snížení výdajů za elektřinu.

V tomto návrhu jsou zahrnuty pouze ty články směrnice, které se musí aktualizovat pro časový rámec roku 2030 a ustanovení o měření a vyúčtování. Kromě technických změn standardního koeficientu v příloze IV a přenesené pravomoci v článku 22 zůstanou ostatní články směrnice nedotčeny.

• **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Energetická účinnost a zásada „energetická účinnost v první řadě“ jsou ústředním prvkem strategie energetické unie. Návrh racionalizuje a zjednodušuje stávající ustanovení a zvyšuje soulad s ostatními prvky balíčku čistá energie pro všechny Evropany, zejména s novým nařízením o správě, novou koncepcí trhu s elektřinou a aktualizací právních předpisů týkajících se energie z obnovitelných zdrojů.

Častější renovace budov za účelem zvýšení jejich energetické účinnosti rovněž umožní, aby směrnice o energetické náročnosti budov dosáhla svého plného potenciálu. Dodavatelé a distributoři energie často dosahují svého závazku úspor ve výši 1,5 % zaváděním opatření v oblasti energetické účinnosti v domácnostech svých jednotlivých zákazníků. Související pracovní dokument útvarů Komise uvádí příklady osvědčených postupů v oblasti energetické účinnosti v celé EU¹.

Cíle energetické účinnosti jsou spojeny s cíli v oblasti klimatu a zejména s rozhodnutím o „sdílení úsilí“ (ESD)², které stanoví cíle snižování emisí skleníkových plynů pro členské státy. Politiky energetické účinnosti značně zlepšují zavádění energeticky úsporných technologií v budovách, průmyslu a dopravě. Opatření v oblasti energetické účinnosti jsou nákladově efektivním způsobem, jak pomoci členským státům dosáhnout cílů systému

¹ SWD (2016) 404.

² Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009 ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020, http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2009.140.01.0136.01.CES.

obchodování s emisemi (ETS)³ a cílů ESD, protože článek 7 směrnice vyžaduje, aby členské státy dosáhly skutečných energetických úspor, a proto podporuje opatření v oblasti energetické účinnosti v praxi.

Navrhované změny ustanovení o měření a vyúčtování zvýší soudržnost s právními předpisy v oblasti vnitřního trhu týkajícími se elektrické energie a přispějí k dalším iniciativám energetické unie: strategii pro vytápění a chlazení⁴ a nové politice pro spotřebitele energie.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh je založen na čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, který je právním základem energetických opatření. Je rovněž právním základem pro směrnici 2012/27/EU o energetické účinnosti, která se tímto návrhem pozměňuje. Protože Smlouva obsahuje konkrétní právní základ týkající se energetiky, je vhodné ji použít.

• Subsidiarita

Nástroje v oblasti energetické účinnosti přijaté na úrovni EU odrážejí rostoucí důležitost energie jako politické a ekonomické výzvy a její blízký vztah s oblastmi politiky bezpečnosti energetických dodávek, změny klimatu, udržitelnosti, vnitřního trhu a ekonomického rozvoje. Vzhledem k tržním a regulačním selháním se neuskuteční řada nákladově účinných investic v oblasti energetické účinnosti, což v roce 2030 povede k úrovni spotřeby energie, která není v souladu s dohodou Evropské rady z října 2014. K dnešnímu dni by cíle energetické účinnosti nemohly být dostatečně dosaženy samotnými členskými státy, a k usnadnění a podpoře přijímání opatření na vnitrostátní úrovni je proto potřebné opatření na úrovni Unie. Je respektována zásada subsidiarity, protože členské státy si zachovávají stejnou flexibilitu jako dnes ve smyslu výběru souboru politik a jejich přístupu k dosažení požadovaných úspor do roku 2030, včetně jednotlivých fází úspor.

• Proporcionalita

Navrhované změny ve shodě se zásadou proporcionality nepřekračují rozsah toho, co je nutné k dosažení stanovených cílů. Navržené změny stávajícího legislativního rámce jej přizpůsobí časovému rámci do roku 2030 a zlepší jeho jasnost a uskutečnitelnost. Upřednostňovaná možnost posuzovaná pro článek 7 by nepřekročila rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů (požadavky na úspory do roku 2030). V posouzení dopadu se stanoví, proč je vhodné zachovat stejnou míru 1,5 % za rok také pro nové období (2021–2030).

Rozsah prvků navrhovaných v jednotlivých možnostech je omezen na ty aspekty, které vyžadují opatření na úrovni Unie (nastavení požadavků na úspory a zavedení rámce, který zajistí, že tyto úspory budou dosaženy spolehlivým způsobem).

Změny za účelem zjednodušení a vyjasnění usnadní členským státům provádění ustanovení a uspokojí požadavky na úsporu energie.

Změny článků 9–11 pravděpodobně nebudou mít žádný významný dopad na to, jakým

³ Evropská rada se dohodla na snížení emisí o 43 % oproti roku 2005 v rámci cíle EU ETS a na snížení o 30 % pod úroveň z roku 2005 pro rok 2030 mimo ETS (mimo jiné v rámci ESD a LULUCF), přičemž posledně jmenovaný cíl má být prováděn pomocí vnitrostátních závazných cílů.

⁴ COM(2016) 51 final, 16.2.2016.

způsobem již členské státy řeší závazky týkající se měření a vyúčtování pro spotřebitele energií, a byly stanoveny příslušné termíny pro závazky týkající se zařízení s dálkovým odpočtem.

- **Volba nástroje**

Protože tímto návrhem se mění stávající směrnice, je vhodným nástrojem pozměňující směrnice.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX-POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Veřejné konzultace za účelem získání zpětné vazby a informací od zúčastněných stran byly zahájeny dne 4. listopadu 2015. V souladu s osvědčenými postupy se odpovědi na průzkum přijímaly více než 12 týdnů.

V online průzkumu bylo přijato 332 odpovědí a na funkční emailovou adresu přišlo dalších 69 dokumentů, ať už doplňkových nebo nahrazujících odpovědi z výzkumu. Většinu příspěvků zaslala odvětvová sdružení (140), soukromé společnosti (47) a nevládní organizace (33). Příspěvky zaslalo celkem 19 ústředních orgánů státní správy, včetně 18 z EU a Norska. 3 z těchto 18 ústředních orgánů státní správy požádaly o zachování anonymity. Zbývajících 15 pocházelo z Rakouska, Belgie, Chorvatska, České republiky, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Maďarska, Lotyšska, Litvy, Nizozemska, Slovenska, Švédska a Velké Británie.

Cílenější konzultace s členskými státy se konaly dne 2. února 2016 na schůzce Výboru pro směrnici o energetické účinnosti a na setkání ohledně koordinovaných postupů ve dnech 17. a 18. března 2016.

Další informace od zúčastněných stran byly získány na tematických workshopech zaměřených zejména na monitorování a ověřování (3. února 2016) a obchodování s energetickými úsporami podle článku 7 (29. února 2016).

Zvláštní akce pro zúčastněné strany zaměřená na možnosti politik se konala dne 14. března 2016, přičemž výsledky diskuze byly začleněny do procesu hodnocení dopadu (viz závěry níže). Na tomto setkání pro zúčastněné strany, kterého se zúčastnilo 282 účastníků z průmyslových odvětví v Evropě, organizací občanské společnosti a členských států, se rovněž diskutoval cíl pro rok 2030. Většina zúčastněných stran, které vyjádřily svůj názor, podporovala navýšení cíle na úroveň 40 % v roce 2030, ale neshodla se na definitivním názoru, zda by tento cíl měl být závazný.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Od externích dodavatelů byly získány následující studie:

- konečná zpráva hodnotící provádění článku 7 směrnice EED, Ricardo-AEA/Ce Delft,
- návrh konečné zprávy o posouzení nákladů a výnosů EEOS, RAP,
- analýza pro hodnocení dopadu článku 7, EED, Ricardo AEA/CE Delft (v rámci 3. následné studie týkající se článku 7),
- „Analysis of good practices and development of guidelines for accurate and fair allocation of costs for individual consumption of heating, cooling and domestic hot water in multi-apartment and multi-purpose buildings to support the implementation

of relevant provisions of the Articles 9-11 of the Directive 2012/27/EU on energy efficiency“ (Analýza osvědčených postupů a tvorby postupů pro přesnou a spravedlivou alokaci nákladů pro individuální spotřebu vytápění, chlazení a teplé vody v domácnostech v budovách s více bytovými jednotkami a víceúčelových budovách, které mají podporovat provádění příslušných ustanovení článků 9–11 směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti) od společnosti Empirica.

Pro účely změny článků 1 a 3 byl použit model energetických systémů PRIMES od Národní technické univerzity v Aténách (NTUA). Pro makroekonomické modelování a analýzu se použila expertíza NTUA, Cambridge Econometrics a Ernst and Young.

• **Posouzení dopadu**

Byly zvažovány tyto možnosti:

Pokud jde o úroveň cíle, posuzovalo se snížení primární energie ve srovnání s výchozí úrovní z roku 2007 o 27, 30, 33, 35 a 40 %. Pokud jde o formulaci cíle, byly analyzovány cíle týkající se spotřeby primární energie a/nebo konečné spotřeby energie, úspory nebo energetické intenzity. Pokud jde o povahu cíle, byly posuzovány tyto možnosti:

- možnost 1: orientační cíle EU a vnitrostátní cíle,
- možnost 2: závazný cíl EU,
- možnost 3: závazné cíle členských států.

Pro článek 7:

- možnost 1: žádné opatření na úrovni EU – pokračování v usměrnění o regulačním rámci a prosazování do roku 2020,
- možnost 2: prodloužení platnosti článku 7 do roku 2030,
- možnost 3: prodloužení platnosti článku 7 do 2030, zjednodušení a aktualizace,
- možnost 4: prodloužení platnosti článku 7 do roku 2030, zvýšení míry úspor.

Pro články 9–11:

- možnost 1: posílené provádění a další usměrnění (nelegislativní možnost),
- možnost 2: objasnění a aktualizace, včetně konsolidace některých ustanovení za účelem zvýšení soudržnosti s právními předpisy v oblasti vnitřního trhu s energií.

Všechny možnosti byly posouzeny v posouzení dopadu a srovnávány s výchozím scénářem a mezi sebou navzájem. Z posouzení vyplynulo, že míra energetické účinnosti nad 27 % v roce 2030 by měla vyšší přínos, pokud jde o pracovní místa a hospodářský růst, bezpečnost dodávek, snižování emisí skleníkových plynů, zdraví a životní prostředí. Na základě této vícerozměrné analýzy bylo přijato politické rozhodnutí o [závazném] cíli energetické účinnosti na úrovni 30 %. Na základě této analýzy se v případě článku 7 upřednostňuje možnost 3 a článků 9–11 možnost 2, neboť jde o nejúčinnější a nejefektivnější prostředky pro dosažení požadovaných cílů a tyto možnosti jsou v souladu s ostatními politikami EU v oblasti energetiky.

Prodloužení platnosti článku 7 do roku 2030 podle upřednostňované možnosti pomůže snížit spotřebu energie a emisí CO₂ a rovněž povede ke zlepšení kvality ovzduší.

Pokud jde o sociální dopady, upřednostňovaná možnost by měla pozitivní dopad na zaměstnanost: z přezkumu více než 20 studií vyplývá, že každá částka ve výši 1,2 milionu

EUR vydaná na energetickou účinnost podpoří přímo přibližně 23 pracovních míst v odvětví energetické účinnosti. Pokud použijeme tento poměr na celkové výdaje energetických společností například z Rakouska, Dánska, Francie, Itálie a Velké Británie a při předpokladu pákového účinku 2 to znamená, že systémy povinného zvyšování energetické účinnosti je v těchto zemích podporováno až 100 000 pracovních míst. Dále je rovněž očekáván pozitivní dopad na „energeticky chudé“: ve studii pro Evropskou investiční banku z roku 2013 se zjistilo, že snížení výdajů za paliva na základě opatření energetické účinnosti by mohlo zmírnit energetickou chudobu a pomohlo by zaměřit se na otázky spojené s nerovností a sociálním vyloučením.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Tento návrh nevyjímá mikropodniky, avšak směrnice obsahuje specifická ustanovení pro malé a střední podniky, na které se nevztahuje povinnost provádět každé čtyři roky energetické audity. Od členských států se vyžaduje, aby vytvořily programy, kterými budou podporovat malé a střední podniky, aby prošly energetickými audity, a mohou zavést programy podpory na pokrytí nákladů těchto energetických auditů.

Povinnost energetických úspor v článku 7 směrnice se v praxi často promítá do mnoha opatření energetických úspor v malém měřítku, zejména s ohledem na renovaci budov. Malé a střední podniky, například malé stavební firmy, těží z těchto obchodních příležitostí a rozšíření platnosti článku 7 za stávající limit roku 2020 až do roku 2030 umožní pokračování tohoto pozitivního vlivu. Rozšíření uzavírání smluv o energetické účinnosti vedlo k tomu, že dodavatelé energií využívají společnosti poskytující energetické služby (ESCO), kterými jsou často malé a střední podniky.

Komise v roce 2016 provedla kontrolu účelnosti pro stavební průmysl v oblasti politik vnitřního trhu a energetické účinnosti, která zjistila, že právní předpisy EU týkající se energetické účinnosti mají pozitivní dopad na odvětví stavebnictví a vedou k větším obchodním příležitostem spojeným s energeticky účinnou renovací budov.

Navrhované změny v oblasti měření a vyúčtování pro spotřebitele energie objasní a aktualizují stávající ustanovení, aby brala v úvahu rozvoj a přínosy zařízení pro dálkové měření spotřeby tepla a zlepšily informace o vlastním využívání energie, jakož i jejich četnost.

Navrhované změny směrnice zjednoduší a objasní provádění pro členské státy a co nejvíce minimalizují oblasti překrývání s jinými právními předpisy a politikami týkajícími se energetiky.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh, kterým se mění stávající směrnice o energetické účinnosti, předpokládá prodloužení platnosti požadavků, avšak neočekává se nárůst dalších rozpočtových nebo administrativních nákladů pro veřejné orgány v členských státech, protože ty již přijaly opatření a vytvořily struktury. Ve většině případů jsou náklady spojené s těmito opatřeními v oblasti systémů povinného zvyšování energetické účinnosti přeneseny na koncové zákazníky, ti však těží z nižších nákladů na energii v důsledku nižší spotřeby energie.

Tento návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Tento návrh nemění stávající oznamovací povinnosti členských států. Legislativní návrh týkající se správy energetické unie zajistí zavedení transparentního a spolehlivého systému plánování, podávání zpráv a monitorování na základě integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a změny klimatu a zpráv o pokroku předkládaných členskými státy, které pravidelně hodnotí provádění vnitrostátních plánů. Tím se sníží administrativní zátěž členských států, ale Komise stále bude moci monitorovat pokrok členských států směrem k naplňování jejich cílů energetické účinnosti a celkového cíle EU. Ukazatele úspěchu v souladu s upřednostňovanou možností po přijetí návrhu budou:

- správné provedení a uplatňování změn ve směrnici,
- větší pokrok směrem k dosažení vnitrostátních cílů a cílů EU v oblasti energetické účinnosti,
- více dostupných informací pro spotřebitele o jejich spotřebě tepelné energie,
- snížená administrativní zátěž členských států a lepší oznamování opatření a úspor ze strany členských států.

Jedna z navrhovaných změn směrnice přidává požadavek, aby Komise provedla obecný přezkum směrnice do 28. února 2024. Stávající pokyny k článku 7⁵ a článkům 9–11⁶ budou aktualizovány tak, aby odrážely změny provedené tímto návrhem.

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Články 1 a 3 směrnice se mění doplněním závazného cíle Unie v oblasti energetické účinnosti do roku 2030 ve výši 30 %.

Nejsou stanoveny vnitrostátní závazné cíle pro členské státy, ale orientační příspěvky členských států k energetické účinnosti pro rok 2030 budou oznámeny v integrovaných vnitrostátních energetických a klimatických plánech členských států. Komise orientační vnitrostátní příspěvky pro rok 2030 posoudí a stanoví postup, jak zajistit, aby příspěvky v součtu splňovaly cíl Unie v oblasti energetické účinnosti do roku 2030 uvedený v legislativním návrhu o správě energetické unie. Komise rovněž posuzuje pokrok v oblasti energetické účinnosti při dosahování cíle do roku 2030 a navrhuje další opatření, pokud Unie nebude směřovat k dosažení cíle do roku 2030. V této souvislosti bude mít klíčový význam Komisí provedené posouzení týkající se kolektivního pokroku při zavádění integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a změny klimatu. V legislativním návrhu správy energetické unie jsou rovněž uvedena ustanovení týkající se pravidelných Komisí prováděných posouzení týkajících se pokroku členských států a Unie jako celku směrem k cílům do roku 2030.

Článek 4, který požaduje, aby členské státy vytvořily dlouhodobé strategie pro mobilizaci investic do renovace svého vnitrostátního fondu budov, bude vyjmut z této směrnice a přidán do směrnice o energetické náročnosti budov, kam se hodí lépe vzhledem k

⁵ SWD (2013) 451 final,
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0451&from=CS>

⁶ SWD (2013) 48 final,
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0448&from=CS>

iniciativě inteligentního financování inteligentních budov, dlouhodobému plánování pro dosažení staveb s téměř nulovou energetickou spotřebou a cíli dekarbonizace budov.

Článek 7 se mění tak, aby se prodloužila lhůta závazku na období po roce 2020 až do roku 2030 a aby bylo zřejmé, že členské státy mohou dosáhnout požadovaných úspor energie prostřednictvím systémů povinného zvyšování energetické účinnosti, alternativních opatření nebo kombinací obou přístupů. Členské státy budou moci vzít do určité míry v úvahu instalaci nových technologií výroby obnovitelné energie na budovy nebo uvnitř budov. Rovněž se mění příloha V, která zjednodušuje výpočet energetických úspor a objasňuje, které úspory jsou způsobilé pro účely článku 7. To se týká zejména úspor energie plynoucích z opatření zaměřených na renovaci budov, které mohou být nyní uplatňovány v plné výši.

Výpočet objemu úspor požadovaných pro období 2021 až 2030 bude nadále vycházet z průměrného ročního objemu prodeje energie konečným zákazníkům za tři roky předcházející začátku uvedeného závazkového období. Členské státy již mohou zahrnovat sociální požadavky zaměřené na domácnosti postižené energetickou chudobou do svých systémů povinného zvyšování energetické účinnosti. Pozměněný článek 7 posiluje toto ustanovení a také vyžaduje, aby členské státy vzaly energetickou chudobu v úvahu při navrhování alternativních opatření. Komise bude nadále podporovat přístupnost opatření v oblasti energetické účinnosti pro energeticky chudé spotřebitele prostřednictvím výměny osvědčených postupů.

Článek 9 týkající se měření a článek 10 týkající se vyúčtování se mění tak, aby se vztahovaly jen na plyn, přičemž se doplňují nová podobná a jasná ustanovení týkající se jen vytápění, chlazení a užitkové teplé vody dodávaných z centrálních zdrojů.

Zavádí se rozlišení mezi konečnými zákazníky a konečnými spotřebiteli za účelem vyjasnění použitelnosti pravidel v budovách s více bytovými jednotkami a víceúčelových budovách s dílčím měřením energie. Včasná a jasná zpětná vazba spotřebitelům o jejich skutečné spotřebě energie jim může pomoci snížit účty za energii, ale zpětná vazba funguje nejlépe, pokud je poskytována často. Zařízení k měření tepelné energie musí proto časem umožňovat dálkový odečet, aby těmto spotřebitelům mohly být poskytnuty nákladově efektivním způsobem informace o spotřebě na pravidelném základě, nejlépe měsíčně. Dalším přínosem je skutečnost, že dálkový odečet odstraňuje potřebu spotřebitelů být doma a poskytnout osobám provádějícím odečet měřidel přístup do jejich domácnosti. Příloha VII se rovněž mění s cílem zajistit soudržnost s články 9 až 11.

Ustanovení čl. 15 odst. 5 a 8 směrnice týkající se přeměny, přenosu nebo přepravy a distribuce energie se zrušují, aby do legislativních návrhů učiněných v rámci iniciativy o uspořádání trhu mohla být vložena nová rovnocenná ustanovení. V případě čl. 15 odst. 8 to bude učiněno tak, aby bylo zajištěno, že povinnosti uložené členskému státu na základě těchto požadavků budou plně zachovány.

Článek 23 o výkonu přenesené pravomoci se mění tak, že se vypouští současná lhůta přenesené pravomoci a nahrazuje se standardním pětiletým obdobím stanoveným v obecné shodě mezi Evropským parlamentem a Radou o aktech v přenesené pravomoci.

Článek 24 se změní legislativním návrhem týkajícím se správy energetické unie.

Do směrnice se vkládá všeobecné ustanovení o přezkumu, podle něhož musí Komise posoudit směrnici a předložit zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 28. února 2024 a poté každých pět let.

Výchozí faktor primární energie (PEF) v příloze IV se mění tak, aby byl zohledněn technologický pokrok. Tuto změnu by bylo možné provést prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci, avšak za vhodnější se považuje použít k tomuto účelu tento legislativní návrh.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**kteřou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁷,s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁸,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zmírňování poptávky po energii představuje jeden z pěti rozměrů strategie energetické unie přijaté dne 25. února 2015. Zlepšení energetické účinnosti prospěje životnímu prostředí, sníží emise skleníkových plynů, zvýší energetickou bezpečnost tím, že sníží závislost na dovozu energie ze zemí mimo Unii, sníží náklady na energie pro domácnosti a podniky, pomůže zmírnit energetickou chudobu a povede ke zvýšení zaměstnanosti a hospodářské aktivity v celé ekonomice. To je v souladu se závazky Unie přijatými v rámci energetické unie a globální agendy týkající se změny klimatu přijaté Pařížskou dohodou z prosince 2015 stranami Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU⁹ představuje prvek pokroku směrem k energetické unii, v jejímž rámci by energetická účinnost měla být považována za samostatný zdroj energie. Zásada „energetická účinnost v první řadě“ by měla být zohledněna při stanovování nových pravidel pro stranu nabídky a jiné oblasti politiky. Komise by měla zajistit, aby energetická účinnost a reakce na straně poptávky mohly soutěžit za rovných podmínek s výrobní kapacitou. Při přijímání rozhodnutí o plánování nebo financování, které se týkají energetických systémů, se musí vždy zohlednit energetická účinnost. Zvyšování energetické účinnosti musí být realizováno pokaždé, když je nákladově efektivnější než rovnocenná řešení na straně

⁷ Úř. věst. C , , s. .

⁸ Úř. věst. C , , s. .

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

nabídky. To by mělo pomoci využívat četných výhod energetické účinnosti pro evropskou společnost, zejména pro občany a podniky.

- (3) Evropská rada v říjnu 2014 stanovila cíl energetické účinnosti pro rok 2030 na úrovni 27 %, který bude přezkoumán do roku 2020, přičemž je třeba mít na paměti 30% cíl na úrovni Unie. V prosinci 2015 Evropský parlament vyzval Komisi, aby rovněž posoudila životaschopnost 40% cíle energetické účinnosti ve stejném časovém rámci. Je proto vhodné přezkoumat a následně změnit směrnici s cílem přizpůsobit ji perspektivě roku 2030.
- (4) Na úrovni členských států se v horizontu roku 2030 závazné cíle nestanovují. Měla by být jasně stanovena potřeba, aby Unie dosáhla svých cílů v oblasti energetické účinnosti v roce 2020 a 2030 vyjádřených ve spotřebě primární energie a konečné spotřebě energie, a to ve formě závazného 30% cíle. Toto objasnění na úrovni Unie by nemělo omezovat členské státy, neboť je zachována jejich možnost stanovovat své vnitrostátní příspěvky na základě spotřeby primární energie nebo konečné spotřeby energie, úspor primární energie nebo úspor v konečné spotřebě energie nebo energetické náročnosti. Členské státy by měly stanovit své vnitrostátní orientační příspěvky k energetické účinnosti při zohlednění skutečnosti, že spotřeba energie v Unii v roce 2030 nesmí být vyšší než 1 321 Mtoe primární energie a 987 Mtoe konečné spotřeby energie. To znamená, že spotřeba primární energie v Unii by oproti úrovním z roku 2005 měla být snížena o 23 % a konečná spotřeba energie o 17 %. Je nezbytné pravidelné hodnocení pokroku směrem k dosažení cíle Unie do roku 2030, které je stanoveno v legislativním návrhu o správě energetické unie.
- (5) Povinnost členských států přijímat dlouhodobé strategie za účelem uvolnění investic do renovace jejich vnitrostátního fondu budov a tyto strategie oznamovat Komisi by měla být ze směrnice 2012/27/EU vypuštěna a vložena do směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU¹⁰, do níž se k dlouhodobým plánům na budovy s téměř nulovou spotřebou energie a dekarbonizaci budov hodí.
- (6) S ohledem na rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 by měla být povinnost úspor energie prodloužena na období po roce 2020. Prodloužení závazkového období na období po roce 2020 by přineslo větší stabilitu pro investory, a tím podpořilo dlouhodobé investice a dlouhodobá opatření v oblasti energetické účinnosti, jako je např. renovace budov.
- (7) Vyžaduje se, aby členské státy dosahovaly kumulativního cíle v oblasti úspor energie u konečných uživatelů po celé závazkové období, což odpovídá „novým“ úsporám ve výši 1,5 % objemu ročního prodeje energie. Tento požadavek by mohl být splněn pomocí nových politických opatření, která budou přijata během nového závazkového období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030, nebo pomocí nových individuálních opatření v důsledku politických opatření přijatých během přechodního období nebo po něm, avšak vzhledem k němuž jsou jednotlivá opatření, která přinášejí úspory energie během nového období, skutečně zaváděna.
- (8) Dlouhodobá opatření v oblasti energetické účinnosti budou nadále po roce 2020 přinášet úspory energie, avšak aby bylo možno přispět k dalšímu cíli Unie v oblasti energetické účinnosti do roku 2030, měla by tato opatření po roce 2020 přinášet nové úspory. Na druhou stranu, energetické úspory dosažené po 31. prosinci 2020 se

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

nezapočítávají do množství kumulativních úspor požadovaných pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

- (9) Nové úspory by měly překračovat rámec běžné činnosti, tak aby úspory, k nimž by došlo v každém případě, nemohly být uplatněny. Za účelem výpočtu dopadu zavedených opatření se mohou započítat pouze čisté úspory měřené jako změna spotřeby energie, kterou lze přímo připsat danému opatření v oblasti energetické účinnosti. Za účelem výpočtu čistých úspor by členské státy měly vytvořit výchozí scénář, jakým způsobem by se situace vyvíjela při neexistenci dané politiky. Politická intervence by měla být hodnocena podle tohoto stanoveného výchozího scénáře. Členské státy by měly vzít v úvahu, že ve stejném časovém rámci mohou být provedeny jiné politické intervence, které mohou mít rovněž dopad na úspory energie, takže ne všechny změny pozorované od zavedení hodnocené politické intervence mohou být přičteny pouze danému politickému opatření. Opatření povinné, zúčastněné nebo pověřené strany by měla skutečně přispívat k dosažení uplatňovaných úspor, aby bylo zajištěno splnění požadavku významnosti.
- (10) Úspory energie vyplývající z provádění právních předpisů Unie nemohou být uplatněny, pokud dané opatření nepřesahuje minimální požadavky vyžadované danými právními předpisy Unie, ať již stanovením ambicióznějších požadavků v oblasti energetické účinnosti na vnitrostátní úrovni nebo vyšší mírou provádění opatření. Za účelem uznání, že renovace budov je zásadním a dlouhodobým prvkem při zvyšování úspor energie, je nezbytné objasnit, že všechny úspory energie pocházející z opatření podporujících renovaci stávajících budov mohou být uplatněny pouze tehdy, pokud doplňují vývoj, ke kterému by došlo bez existence politického opatření, a pokud členský stát prokáže, že povinná, zúčastněná nebo pověřená strana skutečně přispěla k dosažení úspor uplatňovaných z daného opatření.
- (11) V souladu se strategií energetické unie a zásadami zlepšování právní úpravy by měla klást větší důležitost na pravidla dohledu a kontroly, včetně požadavku na ověření statisticky reprezentativního vzorku opatření. Odkazy na „statisticky významný podíl a reprezentativní vzorek“ by měly být chápány tak, že se vyžaduje vytvoření podmnožiny statistické populace (opatření na úsporu energie) způsobem, který přesně odráží celou zmíněnou populaci (všechna opatření na úsporu energie), a tak umožňuje vyvozování přiměřených závěrů týkajících se důvěry ve všechna opatření.
- (12) Ze zlepšení energetické účinnosti budov by měli mít prospěch zejména spotřebitelé zasažení energetickou chudobou. Členské státy již mohou vyžadovat po povinných stranách, aby do opatření na úsporu energie zahrnuly sociální cíle, ve vztahu k energetické chudobě, a tato možnost by nyní měla být rozšířena o alternativní opatření a přeměněna na povinnost, přičemž by členským státům měla být ponechána plná flexibilita, pokud jde o velikost, oblast působnosti a obsah takových opatření. V souladu s článkem 9 Smlouvy o fungování Evropské unie by politiky EU v oblasti energetické účinnosti měly být inkusivní, a tím by i měly zajišťovat dostupnost opatření na úsporu energie pro energeticky chudé spotřebitele.
- (13) Energie vyrobená technologiemi obnovitelných zdrojů energie na budovách nebo uvnitř budov snižuje množství dodávané fosilní energie. Snížení spotřeby energie a využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví stavebnictví jsou významnými opatřeními ke snížení energetické závislosti Unie a emisí skleníkových plynů, a to zejména s ohledem na ambiciózní cíle v oblasti klimatu a energetiky stanovené pro rok 2030, jakož i na globální závazek přijatý na konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (COP21), která se konala v Paříži v prosinci 2015.

Členské státy by proto měly být schopny zohlednit určité množství energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na budovách nebo uvnitř budov pro vlastní potřebu za účelem splnění svých požadavků v oblasti energetické účinnosti. Členským státům by mělo být umožněno pro tento účel používat metody výpočtu stanovené ve směrnici 2010/31/EU.

- (14) Jako součást opatření uvedených ve sdělení Komise o nové politice pro spotřebitele energie v souvislosti s energetickou unií a strategií pro vytápění a chlazení musí být posílena minimální práva spotřebitelů na jasné a včasné informace o jejich spotřebě energie. Články 9 až 11 a příloha VII směrnice 2012/27/EU by měly být změněny, aby poskytovaly častou a rozšířenou zpětnou vazbu o spotřebě energie. Mělo by být rovněž objasněno, že práva týkající se vyúčtování a informací o vyúčtování se vztahují na spotřebitele vytápění, chlazení a teplé vody dodávaných z centrálního zdroje, i když nemají přímý, individuální smluvní vztah s dodavatelem energie. Proto by se pro účely těchto ustanovení pod pojmem „konečný uživatel“ měli rozumět koneční zákazníci nakupující vytápění, chlazení nebo teplou vodu pro vlastní potřebu, jakož i uživatelé v jednotlivých jednotkách budov s více bytovými jednotkami nebo víceúčelových budov, kde jsou tyto jednotky zásobovány z centrálního zdroje. Pojem „dílcí měření“ by měl odkazovat na měření spotřeby v jednotlivých jednotkách takových budov. Od 1. ledna 2020 musí být nově instalované měřiče tepla a indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění dálkově odečitatelné za účelem zajištění nákladově efektivního, častého poskytování informací o spotřebě. Nový článek 9a se má tedy použít pouze na vytápění, chlazení a teplou vodu dodávané z centrálního zdroje.
- (15) Některá ustanovení článku 15 směrnice 2012/27/EU týkající se přeměny, přenosu nebo přepravy a distribuce energie by měla být zrušena. Přezkum *acquis* v oblasti energetiky může vést k tomu, že povinnosti členských států podle různých aktů souvisejících s energetikou budou strukturovány různě. Tato restrukturalizace by neměla mít vliv na povinnost členských států dodržovat podstatné požadavky směrnice 2012/27/EU, které mohou být úplně nebo částečně opětovně zavedeny v jiných právních aktech.
- (16) Výchozí koeficient pro úspory udávané v kWh elektřiny by měl být přezkoumán tak, aby odrážel změny ve faktoru primární energie pro elektřinu, a to s ohledem na technický pokrok a rostoucí podíl obnovitelných zdrojů energie v odvětví výroby elektřiny. Výpočty faktoru primární energie pro elektřinu jsou založeny na ročních průměrných hodnotách. Pro výrobu jaderné elektrické energie a tepla se používá metoda započtení fyzikálního obsahu energie a pro výrobu elektrické energie a tepla z fosilních paliv a biomasy se používá metoda technické účinnosti konverze. V případě energie z obnovitelných zdrojů nezaložených na spalování se používá metoda přímého ekvivalentu založená na přístupu celkové primární energie. K výpočtu podílu primární energie pro elektřinu v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny se používá metoda uvedená v příloze II směrnice 2012/27/EU. Spíše než marginální postavení na trhu se používá průměrné postavení na trhu. Předpokládá se, že účinnosti přeměny pro energie z obnovitelných zdrojů nezaložených na spalování dosahují 100 %, pro geotermální elektrárny 10 % a pro jaderné elektrárny 33 %. Celková účinnost pro zařízení pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny se vypočítá na základě nejnovějších údajů Eurostatu. Pokud jde o hranice systému, faktor primární energie je pro všechny zdroje energie 1. Výpočty jsou založeny na nejnovější verzi referenčního scénáře modelu PRIMES. Hodnota faktoru primární energie je založena na výhledech pro rok 2020. Analýza zahrnuje členské státy EU a Norsko. Soubor údajů pro Norsko vychází z údajů sítě ENTSO pro elektřinu.

- (17) Aby byla zajištěna možnost budoucích aktualizací příloh směrnice a harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti uvedených v čl. 14 odst. 10, je nezbytné prodloužit přenesení pravomoci poskytnuté Komisi.
- (18) Za účelem posouzení účinnosti směrnice 2012/27/EU by měl být zaveden požadavek na celkovou revizi směrnice a předložení zprávy Evropskému parlamentu a Radě do 28. února 2024.
- (19) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹¹ se členské státy v odůvodněných případech zavázaly doplnit oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení do vnitrostátního práva o jeden či více informativních dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení do vnitrostátního práva. Pokud jde o tuto směrnici, zákonodárce považuje předání těchto dokumentů za odůvodněné.
- (20) Směrnice 2012/27/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,
PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2012/27/EU se mění takto:

- 1) v článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
- „1. Tato směrnice zavádí společný rámec opatření na podporu energetické účinnosti v Unii s cílem zajistit do roku 2020 splnění hlavních 20% cílů a do roku 2030 hlavních 30% závazných cílů Unie pro energetickou účinnost a vytvořit podmínky pro další zvyšování energetické účinnosti i po těchto datech. Směrnice stanoví pravidla zaměřená na odstranění překážek na trhu s energií a překonání některých nedokonalostí trhu, jež brání účinnosti při dodávkách a využívání energie, a stanoví zavedení orientačních vnitrostátních cílů energetické účinnosti a příspěvků do roku 2020 a 2030.“;
- 2) článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Cíle energetické účinnosti

1. Každý členský stát stanoví orientační vnitrostátní cíl energetické účinnosti do roku 2020 na základě spotřeby primární energie nebo konečné spotřeby energie, úspor primární energie nebo úspor v konečné spotřebě energie nebo energetické náročnosti. Členské státy oznámí tyto cíle Komisi v souladu s čl. 24 odst. 1 a částí 1 přílohy XIV. Současně vyjádří tyto cíle jako absolutní úroveň spotřeby primární energie a konečné spotřeby energie v roce 2020, přičemž vysvětlí, jak a na základě jakých údajů byly tyto údaje vypočteny.

Při stanovování těchto cílů členské státy vezmou v úvahu:

- a) skutečnost, že v roce 2020 nesmí být spotřeba primární energie v Unii vyšší než 1 483 Mtoe nebo konečná spotřeba energie vyšší než 1 086 Mtoe;
- b) opatření stanovená touto směrnicí;

¹¹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) opatření přijatá k dosažení vnitrostátních cílů úspory energie přijatých podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/32/ES a
- d) další opatření na podporu energetické účinnosti v členských státech a na úrovni Unie.

Při stanovování těchto cílů mohou členské státy rovněž zohlednit vnitrostátní okolnosti ovlivňující spotřebu primární energie, jako jsou:

- a) nevyužité nákladově efektivní možnosti úspor energie;
- b) vývoj a prognóza HDP;
- c) změny v oblasti dovozu a vývozu energie;
- d) rozvoj všech obnovitelných zdrojů energie, jaderná energie, zachycování a ukládání CO₂ a
- e) včasná opatření.

2. Komise do 30. června 2014 přezkoumá dosažený pokrok a pravděpodobnost, že Unie v roce 2020 dosáhne spotřeby primární energie nejvýše 1 483 Mtoe a konečné spotřeby energie nejvýše 1 086 Mtoe.

3. Při provádění přezkumu uvedeného v odstavci 2 Komise:

- a) sečte vnitrostátní orientační cíle energetické účinnosti oznámené členskými státy;
- b) posoudí, zda lze součet těchto cílů považovat za spolehlivý ukazatel toho, že Unie jako celek směřuje ke splnění cíle, přičemž zohlední hodnocení v první výroční zprávě v souladu s čl. 24 odst. 1 a hodnocení vnitrostátních akčních plánů energetické účinnosti v souladu s čl. 24 odst. 2;
- c) zohlední doplňující analýzu vyplývající z:
 - i) posouzení pokroku ve spotřebě energie a ve spotřebě energie ve vztahu k hospodářské činnosti na úrovni Unie, včetně pokroku v účinnosti při dodávkách energie v členských státech, které stanovily své vnitrostátní orientační cíle na základě konečné spotřeby energie nebo úspor v konečné spotřebě energie, včetně pokroku dosaženého na základě dodržování kapitoly III této směrnice těmito členskými státy;
 - ii) výsledků modelování v souvislosti s budoucími tendencemi ve spotřebě energie na úrovni Unie;
- d) porovná výsledky podle písmen a) až c) s objemem spotřeby energie, který by byl zapotřebí, aby bylo v roce 2020 dosaženo spotřeby primární energie nejvýše 1 483 Mtoe nebo konečné spotřeby energie nejvýše 1 086 Mtoe.

4. Každý členský stát stanoví orientační vnitrostátní příspěvky k energetické účinnosti k dosažení cíle Unie do roku 2030 uvedeného v čl. 1 odst. 1 v souladu s články [4] a [6] nařízení (EU) XX/20XX [správa energetické unie]. Při stanovování těchto příspěvků členské státy zohlední, že v roce 2030 nesmí být v Unii spotřeba primární energie vyšší než 1 321 Mtoe nebo konečná spotřeba energie vyšší než 987 Mtoe. Členské státy oznámí tyto příspěvky Komisi jako součást svých integrovaných vnitrostátních energetických a klimatických plánů v souladu s postupem podle článků [3] a [7] až [11] nařízení (EU) XX/20XX [správa energetické unie]“;

3) článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7
Povinné úspory energie

1. Členské státy dosáhnou kumulativních úspor energie u konečných zákazníků, které odpovídají alespoň:

- a) novým každoročním úsporám od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 ve výši 1,5 % objemu ročního prodeje energie konečným zákazníkům, který se vypočte na základě průměrného prodeje během tří posledních let před 1. lednem 2013;
- b) novým každoročním úsporám od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030 ve výši 1,5 % objemu ročního prodeje energie konečným zákazníkům, který se vypočte na základě průměrného prodeje během tří posledních let před 1. lednem 2019.

Členské státy i nadále dosahují nových ročních úspor ve výši 1,5 % za každé desetileté období po roce 2030, pokud přezkum Komise do roku 2027 a následně každých 10 let nedospěje k závěru, že to není nutné k dosažení dlouhodobých cílů Unie v oblasti energie a klimatu pro rok 2050.

Pro účely písmene b) a aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3 mohou členské státy započítat pouze ty úspory energie, které vyplývají z nových politických opatření zavedených po 31. prosinci 2020, případně politických opatření zavedených v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 za předpokladu, že lze prokázat, že uvedená opatření vedou k individuálním opatřením, která jsou přijímána po 31. prosinci 2020 a vedou k úsporám.

Z tohoto výpočtu lze částečně nebo zcela vyjmout objem prodeje energie využívané v dopravě.

Členské státy rozhodnou, jak má být vypočtené množství nových úspor rozvrženo v průběhu každého období uvedeného v písmenech a) a b) za podmínky, že ke konci každého období bylo dosaženo požadovaných celkových kumulativních úspor.

2. S výhradou odstavce 3 může každý členský stát:

- a) provést výpočet požadovaný v odst. 1 písm. a) pomocí těchto hodnot: 1 % v letech 2014 a 2015; 1,25 % v letech 2016 a 2017; 1,5 % v letech 2018, 2019 a 2020;
- b) z výpočtu zcela nebo částečně vyjmout objem prodeje energie využívané při průmyslových činnostech uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES;
- c) umožnit, aby do objemu úspor energie požadovaných v odstavci 1 byly započteny úspory energie dosažené v odvětvích přeměny, distribuce a přenosu či přepravy energie, včetně infrastruktury pro účinné dálkové vytápění a chlazení, v důsledku provedení požadavků stanovených v čl. 14 odst. 4 a odst. 5 písm. b) a čl. 15 odst. 1 až 6 a 9;
- d) započítat do objemu úspor energie požadovaných v odstavci 1 úspory energie v důsledku individuálních opatření nově zavedených od 31. prosince 2008, jejichž dopad bude pokračovat i v roce 2020 a v následujících letech a lze jej změřit a ověřit, a
- e) vyjmout z výpočtu požadavku na úspory energie uvedeného v odstavci 1 ověřitelné množství energie vyrobené na budovách nebo uvnitř budov

pro vlastní potřebu v důsledku politických opatření podporujících nové instalace technologií výroby energie z obnovitelných zdrojů.

3. Všechny možnosti zvolené podle odstavce 2 nesmí představovat více než 25 % objemu úspor energie uvedených v odstavci 1. Členské státy použijí a vypočítají dopad zvolených možností pro období, na která odkazuje odst. 1 písm. a) a b), samostatně:

- a) pro výpočet objemu úspor energie požadovaných pro období uvedené v odst. 1 písm. a) mohou členské státy využít ustanovení odst. 2. písm. a), b), c) a d);
- b) pro výpočet objemu úspor energie požadovaných pro období uvedené v odst. 1 písm. b) mohou členské státy využít ustanovení odst. 2 písm. b), c), d) a e) za předpokladu, že individuální opatření ve smyslu písmena d) budou i nadále mít ověřitelný a měřitelný dopad po 31. prosinci 2020.

4. Úspory energie dosažené po 31. prosinci 2020 se nezapočítávají do objemu kumulativních úspor požadovaných pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

5. Členské státy zajistí, že úspory vyplývající z politických opatření uvedených v článcích 7a a 7b a v čl. 20 odst. 6 jsou vypočteny v souladu s přílohou V.

6. Členské státy dosáhnou požadovaného objemu úspor podle odstavce 1 buď zavedením systému povinného zvyšování energetické účinnosti uvedeného v článku 7a nebo přijetím alternativních opatření uvedených v článku 7b. Členské státy mohou kombinovat systém povinného zvyšování energetické účinnosti s alternativními politickými opatřeními.

7. Členské státy prokáží, že nedochází k dvojímu započítání úspor energie v případech, kdy se dopady politických opatření nebo individuálních opatření překrývají.“;

4) vkládají se nové články 7a a 7b, které zní:

„Článek 7a

Systémy povinného zvyšování energetické účinnosti

1. Pokud se členské státy rozhodnou plnit své povinnosti k dosažení objemu úspor požadovaných podle čl. 7 odst. 1 prostřednictvím systému povinného zvyšování energetické účinnosti, zajistí, že povinné strany, na které odkazuje odstavec 2 a které působí na území jednotlivých členských států, dosáhnou, aniž je dotčen čl. 7 odst. 2, kumulativního cíle v oblasti úspor energie u konečných zákazníků uvedeného v čl. 7 odst. 1.

2. Každý členský stát na základě objektivních a nediskriminačních kritérií určí povinné strany mezi distributory energie nebo maloobchodními prodejci energie působícími na jeho území a může zahrnout distributory pohonných hmot nebo maloobchodní prodejce pohonných hmot působící na jeho území. Objemu úspor energie nutných ke splnění dané povinnosti dosáhnou povinné strany u konečných zákazníků, určených případně členským státem, nezávisle na výpočtu podle čl. 7 odst. 1, nebo pokud tak členské státy rozhodnou, prostřednictvím certifikovaných úspor dosažených jinými subjekty, jak je popsáno v odst. 5 písm. b).

3. Objem úspor energie vyžadovaný od každé povinné strany vyjádří členské státy jako konečnou spotřebu energie, nebo jako spotřebu primární energie. Metoda

zvolená pro vyjádření požadovaného objemu úspor energie se používá také pro výpočet úspor hlášených povinnými stranami. Použijí se převodní koeficienty uvedené v příloze IV.

4. Členské státy zavedou systémy měření, kontroly a ověřování, v jejichž rámci se provádějí zdokumentované audity na statisticky významné části a reprezentativním vzorku opatření ke zvýšení energetické účinnosti zavedených povinnými stranami. Toto měření, kontrola a ověřování se provádí nezávisle na povinných stranách.

5. V rámci systému povinného zvyšování energetické účinnosti členské státy:

- a) zahrnou do povinných úspor, jež stanoví, požadavky v sociální oblasti, včetně toho, že budou vyžadovat, aby část opatření v zájmu energetické účinnosti byla prováděna přednostně v domácnostech postižených energetickou chudobou a v oblasti sociálního bydlení;
- b) mohou povolit povinným stranám, aby započítaly do svého povinného plnění certifikované úspory energie dosažené poskytovateli energetických služeb nebo jinými třetími stranami, včetně případů, kdy povinné strany podporují opatření prováděná jinými státem schválenými subjekty nebo orgány veřejné správy, která mohou nebo nemusí zahrnovat formální partnerství a mohou být kombinována s jinými zdroji financí. V případě takového povolení členské státy zajistí, aby byl zaveden schvalovací postup, který bude jasný, transparentní a otevřený všem účastníkům trhu a jehož cílem bude minimalizace nákladů spojených s certifikací;
- c) mohou povolit povinným stranám započítávat úspory dosažené v daném roce tak, jako by byly místo toho dosaženy v kterémkoli ze čtyř předchozích nebo tří následujících let, pokud se tím nepřesáhne konec závazkových období uvedených v čl. 7 odst. 1.

6. Členské státy jednou ročně zveřejní úspory energie dosažené každou z povinných stran nebo každou podskupinou povinných stran a celkem v rámci tohoto systému.

Článek 7b

Alternativní politická opatření

1. Pokud se členské státy rozhodnou plnit své povinnosti k dosažení objemu úspor požadovaných podle čl. 7 odst. 1 formou alternativních politických opatření, zajistí dosažení úspor energie požadovaných podle článku 7 u konečných zákazníků.

2. Členské státy při navrhování alternativních politických opatření k dosažení úspor energie vezmou v úvahu dopad na domácnosti postižené energetickou chudobou.

3. Pro všechna opatření jiná, než jsou opatření týkající se zdanění, členské státy zavedou systémy měření, kontroly a ověřování, v jejichž rámci jsou prováděny zdokumentované audity na statisticky významné části a reprezentativním vzorku opatření ke zvýšení energetické účinnosti zavedených zúčastněnými nebo pověřenými stranami. Toto měření, kontrola a ověřování se provádí nezávisle na zúčastněných nebo pověřených stranách.“;

5) článek 9 se mění takto:

- a) název se nahrazuje tímto:

„Měření plynu“

b) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, je-li to technicky možné, finančně únosné a úměrné potenciálním úsporám energie, aby byli koneční zákazníci zemní plyn vybaveni cenově konkurenceschopnými individuálními měřiči, které přesně zobrazují skutečnou spotřebu energie konečného zákazníka a poskytují informace o skutečné době použití.“

c) odstavec 2 se mění takto:

i) uvozující věta se nahrazuje tímto:

„Pokud a v rozsahu, v jakém zavedou inteligentní měřicí systémy a inteligentní měřiče a pro zemní plyn v souladu se směrnicí 2009/73/ES, členské státy:“;

ii) písmena c) a d) se zrušují;

d) odstavec 3 se zrušuje;

6) vkládá se nový článek 9a, který zní:

„Článek 9a

Měření, dílčí měření a rozdělení nákladů, pokud jde o vytápění, chlazení a užitkovou teplou vodu

1. Členské státy zajistí, aby byli koneční zákazníci pro dálkové vytápění, dálkové chlazení a užitkovou teplou vodu vybaveni měřiči za konkurenceschopné ceny, které přesně zobrazují skutečnou spotřebu energie konečného zákazníka.

Pokud jsou vytápění a chlazení budovy nebo dodávka teplé vody zajišťovány ze sítě dálkového vytápění nebo chlazení nebo z ústředního zdroje zásobujícího více budov, nainstaluje se měřič tepla nebo teplé vody na výměník tepla nebo do odběrného místa.

2. V budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách s ústředním zdrojem vytápění nebo chlazení nebo s dodávkami ze sítě dálkového vytápění a chlazení se nainstalují individuální měřiče spotřeby, aby bylo možné měřit spotřebu tepla nebo chlazení nebo teplé vody u každé ucelené části budovy.

Pokud použití individuálních měřičů není technicky proveditelné nebo měření vytápění nebo chlazení v každé ucelené části budovy není nákladově efektivní, použijí se pro měření spotřeby tepla na každém radiátoru individuální indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, pokud dotyčný členský stát neprokáže, že instalace těchto indikátorů by nebyla nákladově efektivní. V uvedených případech lze zvážit alternativní nákladově efektivní metody měření spotřeby tepla. Podmínky technické neproveditelnosti a nákladové neefektivity budou jasně stanoveny a zveřejněny každým členským státem.

U nových budov typu uvedeného v prvním pododstavci nebo v případě jakýchkoli větších renovací takové budovy, jak stanoví směrnice 2010/31/EU, budou vždy poskytnuty individuální měřiče.

3. Členské státy mohou v zájmu zajištění transparentnosti a přesnosti započítávání individuální spotřeby zavést transparentní pravidla pro rozdělování nákladů na vytápění, chlazení a spotřebu teplé vody v budovách s více bytovými

jednotkami nebo ve víceúčelových budovách, které jsou zásobovány ze sítě dálkového vytápění nebo chlazení, nebo v nichž převažují systémy vlastního společného vytápění nebo chlazení, včetně, spotřeby:

- a) užitkové teplé vody;
- b) tepla vyzařovaného ze zařízení v budově a k vytápění společných prostor (v případě, že schodiště a chodby jsou vybaveny radiátory);
- c) k vytápění nebo chlazení bytů.

4. Pro účely tohoto článku budou od 1. ledna 2020 měřiče a indikátory pro rozdělování nákladů dálkově odečitatelné.

Měřiče a indikátory pro rozdělování nákladů, které již byly nainstalovány, ale které ještě nejsou dálkově odečitatelné, budou vybaveny touto schopností nebo budou nahrazeny dálkově odečitatelnými přístroji do 1. ledna 2027 kromě případů, kdy dotčený členský stát prokáže, že to není nákladově efektivní.“;

7) článek 10 se mění takto:

- a) název se nahrazuje tímto:

„Informace o vyúčtování plynu“;

- b) odstavec 1 se mění takto:

„1. V případě, že koneční zákazníci nemají inteligentní měřiče uvedené ve směrnici 2009/73/ES, členské státy do 31. prosince 2014 zajistí, aby informace o vyúčtování byly v souladu s bodem 1.1 přílohy VII přesné a založené na skutečné spotřebě plynu, pokud je to technicky proveditelné a ekonomicky odůvodněné.“;

- c) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Měřiče nainstalované v souladu se směrnici 2009/73/ES musí umožňovat přesné informace o vyúčtování na základě skutečné spotřeby. Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci měli možnost snadného přístupu k doplňujícím informacím o historické spotřebě, jež umožňují podrobnou vlastní kontrolu.“;

8) vkládá se nový článek 10a, který zní:

„Článek 10a

Informace o vyúčtování a spotřebě vytápění, chlazení a užitkové teplé vody

1. Členské státy zajistí, aby informace o vyúčtování a spotřebě byly přesné a založené na skutečné spotřebě, v souladu s body 1 a 2 přílohy VIIa pro všechny konečné spotřebitele, kde jsou instalovány měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů.

Tuto povinnost lze splnit pomocí systému pravidelných vlastních odečtů prováděných konečnými zákazníky, kteří výsledky těchto odečtů ze svých měřičů sdělují dodavateli energie, vyjma dílčího měření spotřeby podle čl. 9a odst. 2. Pouze v případech, že konečný zákazník neposkytne odečtené údaje z měřiče za dané zúčtovací období, je vyúčtování založeno na odhadu spotřeby či paušální sazbě.

2. Členské státy:

- a) vyžadují, aby poskytovateli energetických služeb určenému konečným zákazníkem byly zpřístupněny údaje o vyúčtování konečného zákazníka za energii a o jeho historické spotřebě, pokud jsou dostupné;
 - b) zajistí, aby všichni konečným zákazníkům byla nabízena možnost poskytování informací o vyúčtování a vyúčtování elektronickou formou a aby tito zákazníci na požádání obdrželi jasné a srozumitelné vysvětlení způsobu, jakým bylo jejich vyúčtování vypracováno, především v případech, kdy vyúčtování není založeno na skutečné spotřebě;
 - c) zajistí, aby všichni koneční zákazníci spolu s vyúčtováním obdrželi odpovídající informace o aktuální spotřebě v souladu s bodem 3 přílohy VII;
 - d) mohou stanovit, že na žádost konečného zákazníka nebude poskytování informací o vyúčtování považováno za žádost o platbu. V těchto případech členské státy zajistí, aby byla nabízena flexibilní ujednání pro skutečné platby.“;
- 9) článek 11 se mění takto:
- a) název se nahrazuje tímto:
„Náklady na přístup k informacím o měření a vyúčtování plynu“;
 - b) odstavec 2 se zrušuje;
- 10) vkládá se nový článek 11a, který zní:

„Článek 11a

Náklady na přístup k informacím o měření a vyúčtování vytápění a chlazení

1. Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci obdrželi veškerá vyúčtování a informace o vyúčtování spotřeby energie bezplatně a aby koneční zákazníci rovněž měli přístup k údajům o své spotřebě, a to vhodným způsobem a bezplatně.
 2. Bez ohledu na odstavec 1 platí, že rozdělování nákladů na informace o vyúčtování individuální spotřeby vytápění, chlazení a teplé vody v budovách s více bytovými jednotkami ve smyslu čl. 9a odst. 2 se provádí na neziskovém základě. Náklady vyplývající ze zadání tohoto úkolu třetí straně, například poskytovateli služeb nebo místnímu dodavateli energie, zahrnující měření skutečné individuální spotřeby v těchto budovách, její rozdělování a vyúčtování, lze přenést na konečné zákazníky, ale pouze v takové míře, aby náklady byly přiměřené“;
- 11) článek 15 se mění takto:
- a) odstavec 5 se mění takto:
 - i) první a druhý pododstavec se zrušují;
 - ii) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:
„Provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelé distribučních soustav musí splňovat požadavky stanovené v příloze XII.“;
 - b) odstavec 8 se zrušuje;
- 12) v článku 23 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 22 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 4. prosince 2017. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o období stejné délky, pokud se Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.“;

13) v článku 24 se doplňuje nový odstavec 12, který zní:

„12. Komise vyhodnotí tuto směrnici nejpozději do 28. února 2024 a poté každých pět let a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. K této zprávě budou případně přiloženy návrhy dalších opatření.“;

14) přílohy se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do nejpozději do XXXX [Please insert the date 12 months following the date of entry into force]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*